

5. *Muzyczna akademiya v Zahrebi. Kafedra spivu.* (2021). [Academy of Music in Zagreb. Department of Singing]. Zagreb.
6. *Muzyczna akademiya v Zahrebi. Kafedra fortepiano, orhana ta klavesyna.* (2022). [Academy of Music in Zagreb. Department of Piano, Organ and Harpsichord]. Zagreb.
7. *Muzyczna akademiya v Zahrebi. Kafedra strunnykh instrumentiv ta hitary.* (2021). [Academy of Music in Zagreb. Department of String Instruments and Guitar]. Zagreb.
8. *Muzyczna akademiya v Zahrebi. Kafedra dukhovyykh instrumentiv.* (2022). [Academy of Music in Zagreb. Department of Wind Instruments]. Zagreb.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ШЕТЕЛЯ Наталія Ігорівна – доктор педагогічних наук, професор кафедри мистецьких дисциплін, заслужений працівник культури України, ректор Комунального закладу вищої освіти «Академія культури і мистецтв» Закарпатської обласної ради.

Наукові інтереси: музична освіта в країнах-членах Європейського Союзу.

ЧЕРКАСОВ Володимир Федорович – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри мистецьких дисциплін Комунального закладу вищої освіти «Академія культури і мистецтв» Закарпатської обласної ради.

Наукові інтереси: музична освіта в країнах-членах Європейського Союзу.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

SHETELYA Natalia Igorivna – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Artistic Disciplines, Honored Worker of Culture of Ukraine, Rector of the Municipal Institution of Higher Education «Academy of Culture and Arts» of the Transcarpathian Regional Council.

Circle of scientific interests: music education in the member states of the European Union.

CHERKASOV Volodymyr Fedorovych – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Art Disciplines of the Municipal Institution of Higher Education «Academy of Culture and Arts» of the Transcarpathian Regional Council.

Circle of scientific interests: music education in the member states of the European Union.

Стаття надійшла до редакції 21.07.2025 р.

УДК 373.2.015.31:796.011.3

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.15.068-073

БІЛАН Валентина Андріївна –

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри педагогіки, психології, початкової,

дошкільної освіти та управління закладами освіти

Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-6615-5211>

e-mail: valentinaandreevna72@gmail.com

БЕВЗЮК Марина Сергіївна –

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри педагогіки, психології, початкової,

дошкільної освіти та управління закладами освіти

Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-7093-9932>

e-mail: m.s.bevzyuk@gmail.com

ІГРОВІ МЕТОДИ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

БІЛАН Валентина Андріївна, БЕВЗЮК Марина Сергіївна. ІГРОВІ МЕТОДИ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У статті детально досліджуються ігрові методи як ефективний засіб фізичного виховання дітей дошкільного віку. Основна мета роботи полягає у комплексному аналізі ролі ігор у формуванні рухових умінь, розвитку фізичних якостей, стимулюванні активності та формуванні здорового способу життя дітей. Проведено системний огляд сучасних підходів до організації фізкультурних занять у дошкільних закладах, зокрема розглянуто інтеграцію сюжетно-рольових, дидактичних, рухливих та спортивних ігор у навчально-виховний процес. Особлива увага приділена психолого-педагогічним аспектам застосування ігрових методів, що дозволяє оптимально поєднувати фізичний розвиток дітей із розвитком їхньої мотивації та емоційної сфери.

Ключові слова: діти дошкільного віку, фізичне виховання, ігрові методи, рухові навички, розвиток фізичних якостей, активність дітей.

BILAN Valentyna Andreevna, BEVZIUK Maryna Serhiivna. GAME METHODS IN PHYSICAL EDUCATION OF PRESCHOOL CHILDREN

The article examines in detail game methods as an effective means of physical education for preschool children. The main objective of the work is to comprehensively analyze the role of games in the formation of motor skills, the development of physical qualities, the stimulation of activity, and the formation of a healthy lifestyle for children. A systematic review of modern approaches to the organization of physical education classes in preschool institutions is conducted, in particular, the integration of role-playing, didactic, movement, and sports games into the educational process is considered. Particular attention is paid to the psychological and pedagogical aspects of the use of game methods, which allows for the optimal combination of children's physical development with the development of their motivation and emotional sphere.

The study is based on methods of observation, questioning, analysis of pedagogical literature, and experimental activities in a preschool setting. It has been established that the systematic use of game methods contributes to improved coordination of movements, development of strength, endurance, flexibility, motor control, and spatial orientation. In addition, game-based activities foster positive motivation for physical activity, increase social competence, develop communication skills, and support the emotional and psychological well-being of children.

Therefore, game methods are an effective means of physical education of preschool children, as they combine the development of motor skills, physical qualities and the formation of social and communicative skills in a form that is interesting for the child. Involving children in outdoor games forms in them a positive motivation for physical activity, the development of strong-willed qualities, social interaction, the ability to adapt and independently solve problems.

Keywords: preschool children, physical education, game methods, motor skills, development of physical qualities, children's activity.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Сучасна дошкільна освіта приділяє значну увагу всебічному розвитку дитини, де фізичне виховання займає одну з ключових позицій. Важливим напрямом фізичного виховання дітей дошкільного віку є використання різноманітних форм і засобів фізичного удосконалення, серед яких важливе місце відводиться ігровій діяльності. На думку провідних учених, саме фізичне виховання є особливим видом діяльності, що сприяє вихованню кращих фізичних, моральних, інтелектуальних, психічних якостей і пов'язане з формуванням гармонійної особистості та її здоров'я [3; 4; 8].

Проте, незважаючи на численні програми та рекомендації, багато дітей дошкільного віку характеризуються низьким рівнем рухової активності, недостатнім розвитком координації та фізичних якостей. Це пов'язано як із зростаючим впливом цифрових технологій та пасивних видів дозвілля, так і з недостатньо ефективними методами організації фізкультурних занять в закладах дошкільної освіти. Традиційні методи фізичного виховання часто не враховують вікові, психолого-педагогічні та мотиваційні особливості дітей, що знижує їхню ефективність та робить заняття менш цікавими для малят. У цьому контексті ігрові методи

виступають перспективним засобом, який дозволяє поєднати розвиток рухових умінь та фізичних якостей із формуванням соціальних, комунікативних навичок і мотивації до активного способу життя.

Отже, актуальність проблеми полягає у необхідності пошуку та впровадження ефективних ігрових методів, які б сприяли всебічному фізичному, психоемоційному та соціальному розвитку дітей дошкільного віку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній педагогічній науці ігрові методи фізичного виховання дітей дошкільного віку розглядаються як ефективний засіб розвитку рухових навичок, фізичних якостей та соціально-комунікативних компетенцій. Останні дослідження підтверджують важливість інтеграції ігор у фізкультурно-оздоровчий процес у дошкільних закладах. Так у дослідженнях Л. В. Гаращенко та І. Д. Шіндера вказують на недостатнє використання ігрових методів у фізичному вихованні дітей раннього віку. Автори наголошують на необхідності розширення застосування ігор як засобу розвитку рухових умінь та підвищення фізичної підготовленості дошкільників [3].

Зокрема М. С. Савченко у своєму дослідженні аналізує вплив ігрових методів на когнітивний розвиток дітей дошкільного віку

[4]. Застосування сучасних ігрових технологій з елементами видів спорту у фізичному вихованні дітей дошкільного віку досліджував В. М. Пасічник. Він підкреслював ефективність використання ігор з елементами спорту для розвитку фізичних якостей та формування здорового способу життя у дітей [6].

Організаційно-методичні особливості фізичного виховання дітей дошкільного віку в зарубіжних країнах досліджували Н. Пангелова, А. Бухтеев, відзначаючи важливість використання різноманітних форм фізичної активності та створення сприятливого середовища для рухової активності.

Аналіз досліджень науковців демонструє актуальність та ефективність ігрових методів у фізичному вихованні дітей дошкільного віку, а також підкреслює необхідність їх широкого впровадження в практику дошкільної освіти.

Мета статті – обґрунтування ефективності ігрових методів у фізичному вихованні дітей дошкільного віку та визначення їхнього впливу на розвиток рухових умінь, фізичних якостей, мотивації до активної діяльності, соціальних і комунікативних навичок.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ігрові методи – це комплекс організованих, цілеспрямованих і систематичних ігор та ігрових вправ, спрямованих на всебічний розвиток дітей дошкільного віку. Вони включають рухливі, сюжетно-рольові, дидактичні та спортивні ігри, які не лише розвивають рухові уміння та фізичні якості, а й формують соціальні, комунікативні та пізнавальні навички. Основна особливість ігрових методів полягає в їхній здатності інтегрувати навчальний та виховний процес із емоційно-ігровою діяльністю дітей. Це забезпечує високий рівень мотивації та зацікавленості, сприяє активній участі дітей у заняттях, розвитку творчих здібностей, самостійності, емоційної стійкості та позитивного ставлення до фізичної активності..

Крім того, у працях Е. С. Вільчковського [3] та О. Л. Богиніч [2] наголошується, що організована ігрова діяльність є одним із пріоритетних засобів гармонійного розвитку дитини, сприяє формуванню рухових, волевих, інтелектуальних, моральних та соціальних якостей, стимулює самостійність, відповідальність і колективну взаємодію серед дітей.

А. С. Яцковець вказує, що, незважаючи на наявність різноманітних концепцій із проблем гри й ігрової діяльності, всі вони єдині в тому, що ігрова діяльність властива всім віковим групам, і діти, і дорослі в процесі гри зазнають значного широ-

сердечного підйому і хвилювання, тому що гра – не забава, а одне з дивних явищ культури суспільства й людини [9].

Провідне місце у всебічному розвитку дошкільників займають рухливі ігри. Рухи сприяють включенню дітей до різноманітних форм рухової діяльності упродовж усього року. Вони передбачені освітніми програмами та використовуються як у закладах дошкільної освіти, так і на початкових етапах навчання у школі. Особливо слід наголосити на потенціалі рухливих ігор у залученні дитини до здорового способу життя.

Особливе значення рухливі ігри мають у молодшому віці, оскільки саме в цей період відбувається активне становлення основних рухових функцій та соціальних навичок [9].

Як зазначає С. Матвієнко, включення дітей дошкільного віку до рухливих ігор сприяє закріпленню та вдосконаленню основних рухових умінь і навичок – ходьби, бігу, стрибків, метань та інших елементів рухової діяльності. У процесі систематичних ігор ці навички не лише відтворюються, а й поступово удосконалюються, набуваючи більшої точності, координації та виразності [6].

Водночас, як підкреслює З. Діхтяренко, у рухливих іграх покращуються якісні характеристики та швидкість виконання рухових дій, зростає гнучкість і варіативність рухових навичок, підвищується ефективність їх практичного застосування. Цьому сприяють такі чинники: необхідність самостійного розв'язання рухових завдань з урахуванням конкретної ігрової ситуації; відсутність тривалого часу для підготовки до виконання дії; швидке переключення з одного руху на інший; емоційна насиченість ігрового процесу; узгодження власних рухів із діями ведучого та інших учасників [7].

Під час гри діти вступають у взаємини між собою, що дає вихователю можливість глибше пізнати особистість кожної дитини, виявити індивідуальні особливості та цілеспрямовано впливати на їх формування.

У грі вихователь має змогу виховувати в дітей колективізм, дисциплінованість, чесність, працьовитість. Ігри з певним змістом, наприклад «рятування товариша», формують почуття дружби, відповідальності, товариськості, бажання допомагати іншим.

Рухливі ігри відіграють надзвичайно важливу роль у фізичному розвитку дітей дошкільного віку. Вони у доступній та захопливій формі сприяють удосконаленню швидкості, спритності, витривалості, координації рухів і розвитку сили. Виконуючи ігрові завдання, дитина докладає як фізичних, так і волевих зусиль, що позитивно впливає на

зміцнення м'язів, формування правильної постави, розвиток опорно-рухового апарату, а також покращує роботу серцево-судинної та дихальної систем.

Крім того, рухливі ігри створюють сприятливі умови для зниження стомлюваності, підвищення працездатності та зміцнення імунітету. У процесі ігрової діяльності діти навчаються долати фізичні труднощі, розвивають наполегливість і витримку.

Як різновид ігрової діяльності, рухливі ігри характеризуються вираженою роллю рухів у змісті та структурі гри. Залежно від організації, рухливі ігри можуть бути індивідуальними (заснованими на ініціативі однієї дитини) та колективними (з участю групи дітей), що дозволяє варіювати форми роботи відповідно до поставлених педагогічних завдань [8].

Для ефективного вирішення різноманітних педагогічних завдань з урахуванням умов організації навчально-виховного процесу рухливі ігри класифікують за певними ознаками.

Зокрема, їх поділяють:

- за *ступенем складності* – від простих до більш комплексних;
- за *віковими особливостями дітей* – з урахуванням рівня розвитку дошкільників різних груп;
- за *видами рухів* – ігри з ходьбою, бігом, стрибками, метанням тощо;
- за *розвитком фізичних якостей* – на спритність, швидкість, витривалість, силу, гнучкість;
- *підготовчі ігри до окремих видів спорту* – що формують базові навички для занять спортивними іграми чи вправами;
- за *характером взаємовідносин між гравцями* – індивідуальні, парні, групові та командні.

Така класифікація дає змогу вихователям свідомо добирати ігри відповідно до виховних завдань, рівня підготовленості та потреб дітей [7].

Кожна гра, обирається для фізичного виховання дітей, повинна обов'язково сприяти розв'язанню освітніх, виховних, оздоровчих завдань.

Рухливі ігри мають надзвичайно велике оздоровче значення для дітей дошкільного віку. Для досягнення ігрової мети дитина повинна докладати певних фізичних і волевих зусиль, що сприяє розвитку та зміцненню м'язів, удосконаленню роботи серцево-судинної системи, активізації діяльності дихальної системи, посиленню обміну речовин та формуванню правильної постави. Регулярне залучення до таких ігор позитивно

впливає на розвиток опорно-рухового апарату, підвищує витривалість організму та сприяє загартуванню.

Крім того, рухливі ігри мають виражений вплив на нервову систему: вони стимулюють роботу головного мозку, покращують увагу, пам'ять, здатність швидко реагувати на зміну ситуації. Гра завжди викликає позитивні емоції, що в свою чергу формує у дітей радісний настрій, впливає на почуття й поведінку, створює атмосферу добро-зичливості та співпраці.

Особливо значущим є оздоровчо-гігієнічний ефект ігор, проведених на свіжому повітрі. Вони забезпечують організм киснем, зміцнюють імунітет, сприяють профілактиці захворювань та створюють сприятливі умови для гармонійного фізичного і психоемоційного розвитку дітей.

Для ефективного вирішення педагогічних завдань рухливі ігри класифікують за різними ознаками: за ступенем складності, з урахуванням вікових особливостей дітей, за видами рухів, за розвитком фізичних якостей, як підготовчі до окремих видів спорту та за характером взаємовідносин між гравцями (індивідуальні, парні, групові, командні). Така класифікація дозволяє педагогам свідомо добирати ігри відповідно до виховних завдань та рівня фізичної підготовки дітей.

Особливо ефективними для фізичного розвитку та оздоровлення є такі рухливі ігри на свіжому повітрі:

- *«Квач» (або «Лови»)* – розвиває швидкість, спритність, витривалість, покращує роботу серцево-судинної та дихальної систем;
- *«Вовк у курнику»* – тренує координацію рухів, реакцію, силу ніг, формує взаємодопомогу;
- *«Знайди своє місце»* – сприяє розвитку просторової орієнтації, швидкості реакції, концентрації;
- *«Переліт пташок»* – формує правильну поставу, зміцнює м'язи спини та ніг, покращує координацію;
- *Естафети з предметами* (м'яч, обруч, скакалка) – комплексно розвивають силу, витривалість, швидкість і координацію, підвищують зацікавленість дітей у фізичній активності [4; 5].

Таким чином, рухливі ігри створюють умови для формування цілісного рухового досвіду, розвитку координації та здатності дітей швидко адаптуватися до нових завдань, забезпечують не лише гармонійний фізичний розвиток, а й формують підґрунтя для ведення активного й здорового способу життя в майбутньому.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Отже, ігрові методи є

ефективним засобом фізичного виховання дітей дошкільного віку, оскільки поєднують розвиток рухових умінь, фізичних якостей та формування соціальних і комунікативних навичок у цікавій для дитини формі. Залучення дітей до рухливих ігор формує у них позитивну мотивацію до фізичної активності, розвиток волевих якостей, соціальної взаємодії, здатності до адаптації та самостійного розв'язання завдань.

Крім того, ігрова діяльність сприяє підвищенню рівня емоційного благополуччя, зміцненню психічного здоров'я та гармонійному розвитку особистості дитини. Використання ігор у фізичному вихованні створює умови для реалізації індивідуальних потреб і можливостей кожної дитини, що відповідає сучасним вимогам дошкільної освіти.

Подальші наукові розвідки можуть бути спрямовані на розроблення методичних рекомендацій щодо систематизації ігрових методів залежно від вікових особливостей дітей; вивчення впливу різних видів ігор (сюжетно-рольових, рухливих, дидактичних) на формування фізичної підготовленості та психоемоційної стійкості дошкільників; визначення оптимального поєднання ігрових технологій з іншими формами фізичного виховання. Перспективним також є дослідження використання ігрових методів в умовах інклюзивної освіти та створення програмно-методичного забезпечення, що сприятиме підвищенню ефективності фізкультурно-оздоровчої роботи у закладах дошкільної освіти.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Андрющенко Т. Формування у дошкільників здоров'язбережувальної компетентності. Старший дошкільний вік: метод посібн. / Т. Андрющенко. Тернопіль: Мандрівець, 2016. 120 с.
2. Богиніч О. Л. Ігрові технології у фізичному вихованні дошкільників : навч.-метод. посібник. Київ : Слово, 2015. 168 с.
3. Вільчковський Е. С. Теорія і методика фізичного виховання дітей дошкільного віку : підручник. Тернопіль : Мандрівець, 2011. 400 с.
4. Гаращенко Л. В., Шіндер І. Д. Ігрові методи у фізичному вихованні дітей раннього віку / Л. В. Гаращенко, І. Д. Шіндер // *Вісник сучасної науки*. 2020. № 3. С. 45–52.
5. Діхтяренко З. І. Рухливі ігри у фізичному вихованні дітей дошкільного віку : навч.-метод. посібник. Київ : Освіта України, 2014. –128 с.
6. Матвієнко С. І. Українські народні рухливі ігри в дошкільному навчальному закладі : навч. посіб. / С. І. Матвієнко, І. І. Заплішний. Ніжин : Вид-во НДУ ім. Миколи Гоголя, 2017. 134 с.
7. Савченко М. С. Розвиток когнітивних навичок у дітей дошкільного віку засобами ігрової діяльності / М. С. Савченко // *Науковий*

часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. 2019. № 56. С. 23–30.

8. Петренко В. В. Розвиток рухових умінь дітей дошкільного віку: методичні рекомендації. Київ: Освіта, 2015. 98 с.
9. Яцковець А. С. Методика фізичного виховання дітей дошкільного віку : навч.-метод. посібник. Київ : Освіта, 2015. 152 с.

REFERENCES

1. Andriushchenko, T. (2016). *Formuvannya u doshkil'nykiv zdorov'yazberezhuval'noyi kompetentnosti*. [Formation of health-preserving competence in preschool children]. Ternopil.
2. Bohinich, O. L. (2015). *Ihrovi tekhnolohiyi u fizychnomu vykhovanni doshkil'nykiv*. [Game technologies in physical education of preschoolers]. Kyiv.
3. Vilchkovskiy, E. S. (2011). *Teoriya i metodyka fizychnoho vykhovannya ditey doshkil'noho viku*. [Theory and methodology of physical education of preschool children]. Ternopil.
4. Harashchenko, L. V., & Shinder, I. D. (2020). *Ihrovi metody u fizychnomu vykhovanni ditey rann'oho viku*. [Game methods in physical education of early age children].
5. Dikhtyarenko, Z. I. (2014). *Rukhlyvi ihry u fizychnomu vykhovanni ditey doshkil'noho viku*. [Active games in physical education of preschool children]. Kyiv.
6. Matvienko, S. I., & Zaplishnyi, I. I. (2017). *Ukrayins'ki narodni rukhlyvi ihry v doshkil'nomu navchal'nomu zakladi*. [Ukrainian folk active games in preschool educational institutions]. Nizhyn.
7. Savchenko, M. S. (2019). *Rozvytok kohnityvnykh navychok u ditey doshkil'noho viku zasobamy ihrovoyi diyal'nosti*. [Development of cognitive skills in preschool children through play activities]. Kyiv.
8. Petrenko, V. V. (2015). *Rozvytok rukhovykh umin' ditey doshkil'noho viku*. [Development of motor skills of preschool children]. Kyiv.
9. Yatskovets, A. S. (2015). *Metodyka fizychnoho vykhovannya ditey doshkil'noho viku*. [Methodology of physical education of preschool children]. Kyiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

БІЛАН Валентина Андріївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II.

Наукові інтереси: підготовка майбутніх здобувачів дошкільної освіти до професійної діяльності в умовах сучасної освіти.

БЕВЗЮК Марина Сергіївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II.

Наукові інтереси: підготовка майбутніх здобувачів дошкільної освіти до професійної діяльності в умовах сучасної освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

BILAN Valentyna Andreevna – PhD in Pedagogical Sciences Associate Professor of the Department of Pedagogy, Psychology, Primary, Preschool Education and Education, Management of Educational Institutions of the Transcarpathian Hungarian Institute named after Ferenc Rákóczi II.

Circle of scientific interests: preparing future preschool education seekers for professional activity in the context of modern education.

BEVZIUK Maryna Serhiivna – PhD in Pedagogical Sciences Associate Professor of the Department of Pedagogy, Psychology, Primary, Preschool Education and Education, Management of Educational Institutions of the Transcarpathian Hungarian Institute named after Ferenc Rákóczi II.

Circle of scientific interests: preparing future preschool education seekers for professional activity in the context of modern education.

Стаття надійшла до редакції 3.08.2025 р.

УДК 376.091.3-056.26

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.15.073-080

ВАСИЛЬЄВА Галина Іванівна –

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри спеціальної та інклюзивної освіти
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка
ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0005-4776-7035>
e-mail: h.vasylieva@kubg.edu.ua

МАРТИНЧУК Олена Валеріївна –

професор, завідувач кафедри спеціальної та інклюзивної освіти
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-6119-9306>
e-mail: o.martynchuk@kubg.edu.ua

ФЕНЬ Марія Василівна –

практичний психолог
Плесецької гімназії Калинівської селищної ради
Фастівського району Київської області
ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0008-0789-8171>
e-mail: fenfenmariia@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СПІЛЬНОГО ВИКЛАДАННЯ В ІНКЛЮЗИВНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

ВАСИЛЬЄВА Галина Іванівна, МАРТИНЧУК Олена Валеріївна, ФЕНЬ Марія Василівна.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СПІЛЬНОГО ВИКЛАДАННЯ В ІНКЛЮЗИВНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Стаття присвячена теоретичному та практичному дослідженню впровадження технології спільного викладання в контексті навчання учнів з особливими освітніми потребами (ООП). На основі аналізу зарубіжного практичного досвіду застосування цієї технології виокремлено та охарактеризовано шість найбільш поширених моделей спів-викладання, а також висвітлено особливості впровадження технології спільного викладання в закладах освіти Польщі та Фінляндії.

Ключові слова: інклюзія, спільне викладання, модель спів-викладання, діти з особливими освітніми потребами (ООП), асистент вчителя, спеціальний педагог, методичні рекомендації, ефективність освітнього процесу.

VASYLIEVA Halyna Ivanivna, MARTYNCHUK Olena Valeriivna, FEN Mariia Vasylivna. SPECIFIC FEATURES OF IMPLEMENTING CO-TEACHING IN AN INCLUSIVE EDUCATIONAL ENVIRONMENT

The article examines the theoretical foundations and practical implementation of co-teaching in the education of students with special educational needs (SEN). Based on the analysis of international practical experience with this technology, six of the most common co-teaching models have been identified and characterized, and the features of implementing co-teaching in educational institutions in Poland and Finland have also been highlighted.